

سردید

گاهنامه سیاسی اجتماعی سردید

شماره چهاردهم | ویژه نامه محرم

نام این شماره: ما ملت امام حسینیم

مدیر مسئول: محمد حسین

حکیم الهی

سر دبیر: سجاد ابوئی

صاحب امتیاز: حوزه بسیج

شهید چمران دانشگاه آزاد اصفهان

(خوراسگان)

هئیت تحریریه: نیلوفر نادری-

محمد مهدی حسینی-زهرا ابراهیمی-

متین ریاضی-محمد حسین صدیقی

فرد

کلیه حقوق چاپ و نشر این

نشریه متعلق به دانشگاه

آزاد اسامی اصفهان و حوزه

بسیج شهید چمران میباشد.

قیام سیدالشهدا، الگویی برای

آزادی خواهان

۲

شهادت راز سربه مهر قیام

۳

نقش گریه در روضه امام حسین

۴

ولایت مداری در ایام کرونا

۴

علم مخالفت

۴

فرارسیدن ایام محرم حسینی تسلیت باد

نگهبانان خیمه طوفان

در طول آن پنجاه - شصت سال پس از رحلت پیغمبر، اسلام طوری تغییر یافته بود که دردنیای اسلام، جگرگوشگان پیغمبر را علنا کشتند و اسیر کردند. امام حسین (ع) مانند آن میخ عظیمی شد که این خیمه ی طوفان زده را با خون خود نگهداشت.

رهبر انقلاب اسلامی
KHAMENEI.IR

قیام سیدالشهدا، الگویی برای آزادی خواهان

نویسنده: خادم الحسین نیلوفر نادی

شراطی که احتمال به شهادت رسیدن بالا است. حسین(ع) با شهادتش به تمامی نسل های آینده آموخت که ارزش آزادی و آزادانه مردن، فراتر از زندگی و زنده بودن زیر بار ظلم حکومت طاغوت است.

"شهید" یکی دیگر از دستاورد های بزرگ امام سوم شیعیان است، حسین(ع) به تاریخ آموخت که "شهید" شدن یک "باختن" نیست بلکه یک "انتخاب" است، انتخابی که در آن، مجاهد با قربانی کردن خویش، در آستانه ی آزادی و ایمان و عشق، به پیروزی می رسد.

پیامبران از حضرت آدم تا حضرت محمد(ص) آمدند تا به بنی آدم، "چگونه زیستن را بیاموزند" و حسین(ع)، وارث آدم، اکنون آمده است تا در این روزگار، به فرزندان آدم، "چگونه باید مردن" را بیاموزد! ۱

و فلسطین، نمونه ی دیگری از ایستادگی در راه آزادی است. بارها تصویر کودکان فلسطینی را دیده ایم که با یک تکه سنگ، علیه ظلم به پا ایستاده اند و منشا این ها حسین(ع) است، قیام عاشورا معجزه ای است برای تمامی زمان ها.

برخی از ما پیام حسین(ع) را که در هر عصری، شیعه و پیرو می خواهد، خاموش کردیم و تصور کردیم که حسین(ع) فقط اشک می خواهد، با اینحال در جامعه ی بشری بودند کسانی که با درک صحیح عاشورا، توانستند در زمانه ی خودشان، به یاری حسین(ع) بشتابند.

از تأثیرات قیام عاشورا در تاریخ میهنمان می توان به شهدای قیام ۳۰ تیر(ملی شدن صنعت نفت)، شهدای ۱۵ خرداد، شهدای ۱۷ شهریور، شهدای ۸ سال جنگ تحمیلی، شهدای مدافع حرم و... اشاره کرد که "شهادت" را نه به عنوان باختن، بلکه به عنوان یک اصل و یک هدف که منجر به پیروزی می شود، باور داشته اند.

شهید ابراهیم همت در وصیتنامه ی خود آورده است: پدر، مادر، من زندگی را دوست دارم، ولی نه آنقدر که آلوده اش شوم و خویشتن را گم و فراموش کنم. علی وار زیستن و علی وار شهید شدن، حسین وار زیستن و حسین وار شهید شدن را دوست می دارم. ۲

و این نشان دهنده ی عمق تأثیرات قیام عاشورا بر تمام ادوار تاریخ است.

زمانی که حسین(ع) غرق در خون، فریاد می زند: "آیا کسی هست که مرا یاری کند و انتقام من را بگیرد؟" مگر نمی داند که کسی نیست که او را یاری کند و انتقام بگیرد؟ این سؤال، سؤال از تاریخ فردای بشری است و این پرسش از آینده است و از همه ی ماست، و این سؤال، انتظار حسین(ع) را از عاشقانش بیان می کند و به گونه ای، دعوت به شهادت است. ۳

و درواقع عاشورا، الگویی شد برای تمام آزادیخواهان ملل تا بر اساس آن، بتوانند یا حق خود را بستانند یا در مسیر ایمان و آزادی شهید شوند و شهادتشان سنبله شود که به نسل های آینده، رسم مردانگی، از خود گذشتگی را بیاموزد.

منابع:

۱. شریعتی، علی، حسین وارث آدم، صفحه ۲۰۴
۲. همت، ابراهیم، وصیتنامه
۳. شریعتی، علی، همان - صفحه ۲۴۹

امام خمینی (ره) : ((شهید، نظر می کند به وجه الله)).

برای فهم شهادت، ابتدا باید به درکی از معنای آن برسیم. شهادت را در نگاه کلی مرگ در راه خدا می دانیم، ولی در نگاه مو شکافانه و دقیق از آن، شهادت در واقع رسیدن به مقام و مرتبه ای است که شهید مشاهده حضرت حق می کند و مستقیماً با خداوند ملاقات می کند؛ اما باید متذکر شد که منظور از ملاقات، ملاقات هایی شبیه به ملاقات در دنیای مادی نیست بلکه شهید در جایگاهی قرار می گیرد که ظرفیت مشاهده وجه الله و جلوه تام خدا را بدست می آورد. همان طور که می دانیم هر آن چه که در عالم وجود است نشانه و جلوه خداوند است اما شهید شاهد جلوه ای از خداوند است که به صورت تمام و کمال صفات و کمالات خداوند را نمایان می سازد.

در نگاهی دیگر شهادت دو بُعد دارد، یک بُعد شهادت ظاهری و بُعد دیگر شهادت باطنی است. همان طور که در بحث جهاد نیز جهاد اصغر و جهاد اکبر وجود دارد. جهاد اصغر، مبارزه ظاهری با دشمنان خداوند و دشمنان دین خداوند است و کسانی که در مسیر این جهاد قدم می گذارند و در راه خدا جان خود را فدا می کنند شهید نام دارند که در واقع همان شهادت ظاهری می باشد. نوعی دیگر از جهاد، جهاد اکبر است که در آن با نفس مبارزه می شود. در جهاد اکبر انسان دل از تعلقات دنیایی خود می بُرد و با هوا و هوس خود مبارزه می کند؛ همچنین از دل بستگی به مال، مقام و خانواده خود دست می کشد و با انجام واجبات و ترک محرمات خود را به حضرت حق نزدیک می کند و رشته تعلق از اغیار (غیر از خدا) را در وجود خود می کند. در این مسیر انسان با شمشیر مجاهدت، ریاضت و عبادت از خود بینی عبور می کند و نفسانیت خود را سر می برد تا جایی که به مقام فنا فی الله می رسد که در این مرحله شهادت باطنی اتفاق می افتد.

نکته مهم این است که شهادت ظاهری بدون مقدمه اتفاق نمی افتد بلکه نیاز به حرکت دارد و آن حرکت، حرکت در مسیر شهادت باطنی است. بنابراین

شهادت، راز سر به مهر قیام عاشورا

نویسنده: خادم الحسین سید محمد مهدی حسینی

با توجه به آن می توانیم متوجه بشویم که عشق امام حسین (ع)، عشقی کامل نسبت به حضرت حق بوده.

در معناشناسی و تفسیر کلمه عشق مطرح می شود که؛ عشق از گیاهی به نام عشق گرفته شده است. این گیاه در هنگام رشد کردن از مواد معدنی گیاهان مجاور خود تغذیه می کند و پس از مدتی به گیاهی خود را می چسباند و با گذر زمان آن گیاه را فرا می گیرد تا جایی که گیاه تسخیر شده بخاطر عدم دسترسی به مواد مغذی ضعیف و نابود می شود. همان طور که انسان عاشق هم در راه عشق خود تمام داشته هایش را فدا می کند تا جایی که عشق او را تماماً فرا می گیرد و عاشق در عشق اش فانی می شود. در واقع زندگی عاشقانه و زیبا باعث می شود مرگ متفاوت داشته باشد. در چنین زندگی ای که سرتاسر مرگ چیزی جز وصال یار و حرکتی به سمت معشوق به حساب نمی آید، همانطوری که امیر المومنین موقع شهادت فرمودند: ((فزت و رب الکعبه)) و همچنین حضرت زینب (س) بعد از آن همه سختی و مصائب سنگین فرمودند: ((ما رایت الا جمیلاً)). این نمونه ها و بسیاری دیگر نشان دهنده شیرینی مرگ برای آن ها بوده چرا که مرگ را وصال به یار می دیدند؛ بنابراین برای خوب مردن باید خوب زندگی کرد. امام حسین (ع) نیز یک استاد و الگو کامل نه تنها برای خوب مردن بلکه برای خوب زیستن هم هستند.

باید مقدمه شهادت ظاهری که همان رهایی از تعلقات، دل کنندن از دنیا و آنچه در دنیا هست ایجاد شود تا شهادت ظاهری حاصل گردد. به همان شکلی که در زندگی اهل البیت (ع) و شهدا این بریدن از دنیا و سپس کسب معنویت و خودسازی و جهاد با نفس را به وضوح مشاهده می کنیم. نکته قابل تأمل این است که جهاد اکبر برای رسیدن به مقام شهادت چه باطنی و چه ظاهری، امری است بسیار دشوار که به صورت عادی امکان پذیر نیست، چرا که هدف والا و راه یکی است. از طرفی حرکت در این مسیر می تواند لذت بخش باشد اما یک نیازمندی جهت قدم گذاشتن در مسیر رسیدن به هدف والا وجود دارد و آن نیاز، عشق به آن هدف است؛ نیاز ما عشق است. اگر این مسیر سخت و حتی غیر ممکن می شود. همانند میل به رفع عطش در انسان که اگر در تمام دنیا سراب باشد و تنها سرچشمه ای در قله ای قرار گرفته باشد، انسان با میل و عشق به سمت آن حرکت می کند بنابراین مسیر به سوی حق تعالی را جز با عشق نمی توان رفت. عشق به هدف وجه تمایز انسان ها در این مسیر دشوار است، عشق حق تعالی انسان را مجنون وار وادار می کند که جان و داشته هایش را فدا کند و در مسیر وصال هر آنچه دارد را از دست بدهد.

((عشق از اول سرکش و خونی بُود، تا گریزد آن که بیرونی بُود)) از سوی دیگر حضرت حق نیز در مسیر فردی که ادعای عاشقی می کند امتحان ها و بلاهایی رو که بسیار مشکل و سخت هستند را قرار می دهد تا میزان عشق فرد را بسنجد و میزانی باشد برای سنجش صداقت نسبت به عشقی که مدعی آن است. هر آنچه که عشق عمیق تر باشد، امتحانات و بلاها نیز سخت تر و خونین تر است.

((تازه شهیدا بگو خانه محبوب کو؟ ، گفت: همان جا که سر بیشتر افتاده است)) در قیام عاشورا یک مجموعه ای از سختی ها را می توان مشاهده کرد که

نقش گریه در روضه امام حسین و حالات روحی

نویسنده: خادم الحسین سید محمد حسین صدیقی فرد

خاموشی آتش جهنم در صورت عرضه بر آن و پاداش غیر قابل احصاء آن ذکر شده است که تماما از روایات بر گرفته شده است.

اما به راستی مگر چه سری در اشک و گریه بر امام حسین علیه السلام وجود دارد که آن را به مانند اکسیری قرار داده و این قدر مورد سفارش ائمه اطهار علیهم السلام و بزرگان دین می باشد؟ و چرا در عین توصیه و سفارش به گریه بر ابا عبدالله الحسین از سایر حزن ها و گریه ها نهی شده است؟

شاید بتوان یکی از اسباب سفارش کثیر و توصیه های مؤکد اهل بیت علیهم السلام به گریه بر حضرت ابا عبدالله الحسین را حفظ و تعظیم شعائر دینی، حفظ بهداشت روانی شیعیان و قرار دادن گریه در مسیر صحیح آن، کسب ثواب فراوان و تضمین عاقبت اخروی شیعیان دانست.

بنا بر آنچه که ذکر شد در می یابیم که اشک ریختن در این راه، سابقه ای طولانی دارد و موجودات کثیری به بکاء و تبکیه در رثای حضرت ابا عبدالله نشسته اند. هم چنین در یافتیم که گریه بر ایشان دارای برکات بی شماری است که هرگز از عهده شمردن و درک صحیح آن بر نمی آیم. باید در نظر داشته باشیم که آثار و ویژگی های شگفت انگیزی که در اشک و گریه بر امام حسین علیه السلام ذکر شده است، در ازای فداکاری های ایشان در راه خداست و شرافتی که برای اشک گریه کنندگانشان ذکر شده است، به جهت عزت و شرافت ایشان در نزد خداست.

از جمله آثار و پاداش بکاء بر امام حسین علیه السلام می توان به رهایی از کیفر و هول و هراس ها در مواقع مختلف مثل جان دادن، رویارویی با فرشته مرگ، رهایی از عذاب قبر، برانگیخته شدن، زلزله رستاخیز، خواندن نامه اعمال، گذشتن از پل صراط، بازداشت و کشانده شدن به سوی دوزخ، فروافتادن در آتش دوزخ اشاره کرد.

إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ ثَوَابًا إِلَّا الذَّمَّعَةَ فَبِنَا، برای هر عملی (در نزد خدا) ثوابی است به جز اشک در سوگواری ما (اهل بیت علیهم السلام).

گریه و اشک از جمله مسائل گره خورده با جریان کربلا و سوگواری سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام است. زمانی که به آیات و روایات مراجعه کنیم؛ می بینیم که آثار، برکات و سفارشات فراوانی بر حزن و گریه بر ایشان چون تسلی حضرت زهرا سلام الله علیها، نیکی بر پیامبر اکرم صلوات الله علیه، به جا آوردن حق اهل بیت علیهم السلام، یاری رساندن به آن حضرت، ادای پاداش رسالت، مودت بر خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله، آمرزش گناهان، نشاط روحی و شادابی انسان، خاموشی آتش جهنم و رفع عذاب، بخشش گناهان، رهایی از کیفر و هول و هراس ها در مواقع مختلف و معیاری برای سنجیدن میزان دین داری ذکر شده است.

از نصوص نیز چنین بر می آید که تمام عوالم و عالمیان چون پیامبران گذشته، فرشتگان، جنیان، آسمان ها، زمین و به طور کلی همه موجودات و مخلوقات خداوند متعال از گذشته تا کنون عزادار، نوحه خوان و گریه کن حضرت امام حسین علیه السلام بوده اند. در زیارت ناحیه مقدسه عبارت «لَأُذَبِّتُكَ صَبَاحًا وَمَسَاءً وَلَأُبَكِّينَ عَلَيْكَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَمَا» از حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف، دلالت بر حزن پیایی و گریه فراوان ایشان در مصیبت جد غریبشان دارد. بلااستثناء همواره یکی از توصیه ها و سفارشات مؤکد بزرگان دین و مذهب بکاء بر حضرت ثارالله و طلب اشک از حق تعالی و دعا در این باره است.

علاوه بر این؛ برای اشکی که در غم حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام از دیده فرو می ریزد، صفاتی چون دوست داشتنی ترین اشک ها در نزد خدا، آب حیات بهشت، جمع آوری اشک ها توسط فرشتگان،

ولایت مداری در ایام فتنه ی کرونا

نویسنده: خادم الحسین متین ریاضی

هجری قمری ولایت پذیری را از یاد برده و گفتند: ما کار خودمان را انجام می دهیم و هیچگونه توجهی به ستاد ملی مبارزه با کرونا نداریم و مگر چه چیزی مهم تر از برپایی جلسات ابا عبدالله وجود دارد که ما آن را امسال به خاطر این ویروس محدود یا حتی تعطیل کنیم (آه از تکرار تاریخ و جفای مردمان عبرت نگرفته)

دقیقا همان حرف ها و همان نقل هایی که در زمان ارباب عالمین امام حسین می زدند در صورتی که فراموش کردند شرط حسینی بودن ولایت پذیری بودن است. عزیزان هیئتی، اصل، روضه امام حسین است و گریه بر مصائب ابی عبدالله و در واقع اصل، زنده نگه داشتن نهضت عاشورا و سبک زندگی عاشورایی هست نه برگزاری جلسه فلان مداح و فلان سخنران بدون افزایش اندکی فرهنگ عاشورایی در اهل هیئت. محرم همیشه باعث خیر و برکت بوده و امسال نیز خیرش در این است که بیاییم روضه های خانگی و روضه های محلی را احیا کنیم. در هر خانه و هر کوچه و خیابان و محله ای پُر بشود از روضه حسینی و پیام عاشورا کل شهر را فرا بگیرد و تمام شهر حسینی بشود. فراموش نشود که خیلی از هیئتی ها و خیلی از مداحان و سخنرانان امسال به فرمان ولی لبیک گفتند و آمدن پای کار برگزاری محرمی متفاوت و همه ی سختی ها و شرایط های متفاوت را با جان و دل پذیرفتند و با رعایت اصول های بهداشتی وزارت بهداشت و ستاد ملی نگذاشتند روضه امام حسین تعطیل شود تا به دشمنان بفهمانند که اهل هیئت بیشتر از همه رعایت اصول بهداشتی انجام می دهند.

سخن پایانی؛ امسال آزمون ولایت مداری فرا رسیده است، باید حواسمان باشد که مردود نشویم. یا حق

امسال محرم برای اهل هیئت با سال های پیشین بسیار متفاوت است، امسال اهل هیئت مصداق آیه شریفه: أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرُكُوا آمَنًا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (عنکبوت- ۲۹) هستند، که خداوند خطاب به بندگان می فرماید آیا پنداشته اید با گفتن این که ایمان آورده ایم رها می شوید و هرگز مورد امتحان قرار نمی گیرید!!

امسال خدا قصد غربال گری اساسی دارد و تک افراد مدعی حسینی بودن را امتحان می کند، سیدالشهدا هم عیار نوکری و اهل بودن را محک می زند که ببینند که واقعا مرد میدان عمل هستند یا نه. در واقع در این بحران ها است که عملی بودن این جمله که: یا ابا عبدالله کاش ما هم روز عاشورا با شما بودیم و در رکاب شما شهید می شدیم واقعا همین طور است یا نه؟

کربلا سراسر تمرین ولایت پذیری بود. ولایت پذیری از امام و مقتدای زمان، بودند بسیار کسانی در زمانی که ابا عبدالله الحسین حج را نیمه کاره رها کرد و به سمت کربلا راهی شد امام را مرتد از دین دانستند و در محافل خودشان اظهار می کردند که مگر چه چیزی در این ایام مهم تر از به جا آوردن حج می باشد که حسین بن علی آن را رها کرده و حسین با این کار از دین خروج کرده و باید با او وارد جنگ شد. خیلی از مردمانی که ادعای دین داری می کردند نیز با این استدلال همراه این جماعت شدند، در صورتی که از یاد برده بودند رکن مهم در دین داری تبعیت از امام خی و حاضر است.

امسال نیز زمانی که رهبر انقلاب در سخنرانی مطرح کردند برپایی عزاداری محرم باید طبق نظر ستاد ملی مبارزه با کرونا باشد، عده ای هم چون سال ۶۱

عَلَمَ مخالفت یا وحدت

نویسنده: خادم الحسین زهرا ابراهیمی

شیعه همواره به واسطه ای اتحاد خویش مورد شناخت قرار گرفته است و تشیع در طول تاریخ با بهره بردن از عنصر وحدت و دوری از اختلاف و پراکندگی به اهداف الهی خویش دست یافته است.

حفظ وحدت و تلاش در جهت احیای آن از ویژگی های شیعیان است که پیروزی های متعددی در جهات گوناگون از ثمرات این وحدت محسوب می گردد.

اسباب امتحان الهی نیز در هر دوره ای بشکلی متفاوت از دوره ی قبل برای شیعیان مهیا بوده است.

به نظر می رسد اهل تشیع، محرم امسال به دلیل شرایط خاصی که به واسطه ی ویروس کرونا ایجاد شده است بدین شکل در دایره ی امتحان الهی قرار گرفته اند.

از یک سو نمی توان به راحتی از برگزاری مناسک مربوط به این ایام گذشت چرا که عشق به نهضت حسینی آمیخته با روح عزاداران است و از سوی دیگر حفظ جان در اولویت قرار دارد.

عقل سلیم حکم می کند که عزاداری ها متناسب با شرایط کرونا همراه با محدودیت های لازم و شرایط خاص برگزار گردد و توجه به مصادیق عزاداری در فضای مجازی بیش از گذشته مورد تاکید قرار گیرد.

دسته جات عزاداری و حضور در مجالس ابا عبدالله علیه السلام همواره به تقویت وحدت بین مردم انجامیده است. قبل از انقلاب نیز مردم به واسطه ی وحدتی که ریشه در همین عزاداری ها داشت انقلاب نمودند.

آنچه امروزه شاهد هستیم این است که برخی از افراد خواسته یا ناخواسته به دفاع از برقراری مراسمات محرم برخاسته و مخالفت خویش را از ایجاد محدودیت ها علنا اعلام می کنند.

برخی از روحانیون و مداحان نیز مخالفت علنی خود را برای اعمال محدودیت ها اعلام نموده اند و از طریق تحریک و تهییج احساسات مذهبی، مردم را به عدم پذیرش محدودیت ها دعوت می کنند.

شاید این افراد از آسیب و عوارض گفته های خویش در باب تشویق برای برگزاری مراسمات غافلند و به این موضوع عنایتی ندارند که ممکن است این اعلام مخالفت ها محرم وحدت آفرین را به محرمی تفرقه افکن تبدیل نمایند.

شاید اگر این خطر از ناحیه ی مردم عادی، جامعه را تهدید می کرد کمی قابل هضم بود. اما متأسفانه خطر ایجاد دوگانگی در بین مذهبیون از ناحیه ی برخی از اهل مذهب و داعیه داران دین احساس می شود و این امر بسیار قابل تأمل است.

برپاداشتن علم مخالفت از ناحیه ی دینداران به بهانه ی دینداری با هیچ منطقی سازگاری نیست.

سید

گاهنامه سیاسی اجتماعی سدید

شماره چهاردهم | ویژه نامه محرم